

פאר מקדושים

עוד מעשה נפלאה מהצדיק הגאון הקדוש אדמו"ר הנזכר זי"ע.

כן היה דרך הצדיק הקדוש הזה בקודש כי לא ברך שום אשה זולתי כלה בתו לה קודם חופתה. והנה מוכסן אחד קודם נשואי בתו לקח אתו את החתן ובתו הכלה הבתולה ויסע לבעלץ אל הצדיק לברכם ותאמר לו זוגתו אל תשכח להזכיר להרבי כי יתפלל למען אשר בגדל בנינו ולהשפעה פרנסה והרווחה ותוסף לרוץ אחרי העגלה ותזכירהו חלב מדדיהן והתבואה תמכר בהרווחה. וכמו כן לפי תבונתה ערכה את מבוקשי' ביד בעלה אל הרבי והמה כבואם אל הצדיק הקדוש לא יכלו עד מהרה לגשת אל הקודש. ועד כי נגשו אל הצדיק אמר המוכסן אל הצדיק כי יברך את החתן כלה ויברכם. ויערוך את מבוקשותיו ככל אשר הזכירה זוגתו לשאול מאת הצדיק ויאמר הצדיק כי ראוי ונכון לאיש כי יתודה על עונותיו בדרך והמוכסן לא שת לבו לזה כי לא הבין דבריו הקדושים ויוסף לשאול כי לא תחסר חלב מדדי הפרות וישיבהו הצדיק שנית להתודה על החטאים זדונות ושגגות והארינדאר המוכסן ערך שאלתו כמלפנים. ויאמר הצדיק בלבו אולי איננו מבין מה זה ענין וידוי ויחל לפרוש לו פירוש המלות אשמנו בגדנו העוינו והרשענו זדנו לצנו מרדנו נאצנו טפלנו שקר סרנו ממצות ד', וכאשר נתן לו בלבו לדעת פירוש המלות. והארינדאר לא הבין בכל זאת מאומה כי לא ידע מה לחשוב אם באתי אל הצדיק לברך את החתן והכלה מה זה ענין וידוי לכאן ויפטר מאת פני הצדיק לשוב לביתו עם החתן והכלה. המה הרחיקו את העיר ויתעו בדרך אל יער אחת כל הלילה ויבואו באגם מים מלא טיט ורפש הסוסים נטבעו בבוץ וינסו גם המה לרדת מהעגלה ולא יכלו הצג כף רגלם על הארץ ועל העגלה נטבעו כמעט עד טבורם ויזכרו את דברי הצדיק אשר אמר להם לומר וידוי והתחילו לבכות זעקה גדולה ומרה ויזעקו אל ד' בכל נפשם ויתודו כל אחד על כל חטאתיו. המה צללי ברעיונותיהם וגברו עליהם מי המבוכה הנוראה והנה נשמע למרחוק קול גוי כפרי אחד צועק על סוסיו כדרך העגלונים ויחורו לקול השמועה בתרועת שמחה ובחדות לב כי אם תקשבנה אזניהם אחד נוסע לעומתם בלי ספק דרך סלולה וימצאו את הדרך ותקוהם אך תשועה השמיעה בקרבם והגוי הכפרי נגש קרוב ובא חיש כברק ובלי טענה חש ובכל יגיעה ועבודה לא חסה על נפשו לעשות ולעמול עד כי הוציאם למרחב

עוד מעשה נפלאה מהצדיק הגאון הקדוש אדמו"ר הנזכר [משה ליב מסאסוב] זי"ע.

כן היה דרך הצדיק הקדוש הזה בקודש כי לא ברך שום אשה זולתי כלה בתו לה קודם חופתה. והנה מוכסן אחד קודם נשואי בתו לקח את החתן ובתו הכלה הבתולה ויסע לבעלץ אל הצדיק לברכם ותאמר לו זוגתו אל תשכח להזכיר להרבי כי יתפלל למען אשר בגדל בנינו ולהשפעה פרנסה והרווחה ותוסף לרוץ אחרי העגלה ותזכירהו לבל ישכח לבקש על הפרות לבל יחסר חלב מדדיהן והתבואה תמכר בהרווחה. וכמו כן לפי תבונתה ערכה את מבוקשי' ביד בעלה אל הרבי והמה כבואם אל הצדיק הקדוש לא יכלו עד מהרה לגשת אל הקודש. ועד כי נגשו אל הצדיק אמר המוכסן אל הצדיק כי יברך את החתן כלה ויברכם. ויערוך את מבוקשותיו ככל אשר הזכירה זוגתו לשאול מאת הצדיק ויאמר הצדיק כי ראוי ונכון לאיש כי יתודה על עונותיו בדרך והמוכסן לא שת לבו לזה כי לא הבין דבריו הקדושים ויוסף לשאול כי לא תחסר חלב מדדי הפרות וישיבהו הצדיק שנית להתודה על החטאים זדונות ושגגות והארינדאר המוכסן ערך שאלתו כמלפנים. ויאמר הצדיק בלבו אולי איננו מבין מה זה ענין וידוי ויחל לפרוש לו פירוש המלות אשמנו בגדנו העוינו והרשענו זדנו לצנו מרדנו נאצנו טפלנו שקר סרנו ממצות ד' וכאשר נתן לו בלבו לדעת פירוש המלות. והארינדאר לא הבין בכל זאת מאומה כי לא ידע מה לחשוב אם באתי אל הצדיק לברך את החתן והכלה מה זה ענין וידוי לכאן ויפטר מאת פני הצדיק לשוב לביתו עם החתן והכלה. המה הרחיקו את העיר ויתעו בדרך אל יער אחת כל הלילה ויבואו באגם מים מלא טיט ורפש הסוסים נטבעו בבוץ וינסו גם המה לרדת מהעגלה ולא יכלו הצג כף רגלם על הארץ ועל העגלה נטבעו כמעט עד טבורם ויזכרו את דברי הצדיק אשר אמר להם לומר וידוי והתחילו לבכות זעקה גדולה ומרה ויזעקו אל ד' בכל נפשם ויתודו כל אחד על כל חטאתיו. המה צללי ברעיונותיהם וגברו עליהם מי המבוכה הנוראה והנה נשמע למרחוק קול גוי כפרי אחד צועק על סוסיו כדרך העגלונים ויחורו לקול השמועה בתרועת שמחה ובחדות לב כי אם תקשבנה אזניהם אחד נוסע לעומתם בלי ספק דרך סלולה וימצאו את הדרך ותקוהם אך תשועה השמיעה בקרבם והגוי הכפרי נגש קרוב ובא חיש כברק ובלי טענה חש ובכל יגיעה ועבודה לא חסה על נפשו לעשות ולעמול עד כי הוציאם למרחב

נטבעו כמעט עד טבורם ויזכרו את דברי הצדיק אשר אמר להם לומר וידוי והתחילו לבכות זעקה גדולה ומרה ויזעקו אל ד' בכל נפשם ויתודו כל אחד על כל חטאתיו. המה צללי ברעיונותיהם וגברו עליהם מי המבוכה הנוראה והנה נשמע למרחוק קול גוי כפרי אחד צועק על סוסיו כדרך העגלונים ויחורו לקול השמועה בתרועת שמחה ובחדות לב כי אם תקשבנה אזניהם אחד נוסע לעומתם בלי ספק דרך סלולה וימצאו את הדרך ותקוהם אך תשועה השמיעה בקרבם והגוי הכפרי נגש קרוב ובא חיש כברק ובלי טענה חש לעזרתם והוציא את כולם מבין העגלה ובכל יגיעה ועבודה לא חסה על נפשו לעשות ולעמול עד כי הוציאם

פאר מקדושים

כא 41

למרחב וינהלם על דרך ישר אורח נתיבה ואחרי נגשו אל קרעטשמי אחת מהסמוכות להן באו מהר האהלה להנפש שמה ונתנו תודה לד' על חסדו ועל נפלאותיו כפי אשר היה בהם כח הכרתם להכיר הטובה והמטיב בה אליהם ויסכו כוס יין שרף עבור הכפרי אשר דלה דלת אותמו והושיע אותם. וכאשר נדברו יחד שאלו את הערל הכפרי האם שמה ארחות עקלקלות יהלכון או כדומה כי מאין בא הוא להם ללכת לעזרתם אם דרך אין שם ומה היה לו כי חרד את כל החרדה הגדולה הזאת למענייתם. ויענה הכפרי שמה עקבות איש לא נודע, מדבר היא מאין יושב באין יוצא ואין בא שום איש אך למעניהם נשלח לעזרתם בחצי הלילה בגזרת הצדיק מבעלץ: ומעשה שהיה כך היה כן סיפר להם ערל הכפרי. אנכי עגלון הייתי אצל אדון אחד להיות שומר סוסיו ולרוץ לפניו לעמוד לשרת לו ככל אשר יצוה עלי אדוני. ולימים נפקדו שני סוסים בהרפת סוסים יקרים אשר חביבים היו מאוד בעיני אדוני. וכל הון בזה עבורם ונתן אשם נפשי והעליל עלי כי אנכי בעצמי גנבתים ומכרתים ויתן אותי במשמר ימים רבים ואחרי כן קרא דרור לפני והוציאני מכלא למען אלך לתור אולי אמצאם על השוק או ביריד ומר היה לי עד מאוד כי כל חיי תלויים היו לי מנגד ובכל מדרך כף רגלי שלח אתי אדוני שני משרתים לשמרני ועמדתי לבקש על נפשי מן השני משרתים אלה כי ינחוני לבא אל הצדיק בבעלץ כי שמעתי אותותיו ונפלאותיו כי מפליא פלאות הוא ונמצאו למבוקשתי ונסעו עמי לבעלץ. וכבואי לפני הצדיק להתמרמר על מרי שיחי ותוגת רעתי ויענני אם תבטיחני להיות מאוהבי יהודים תמצא הסוסים בעוד ימים שלשה ביריד הזה אשר יהיה שבוע זו והבטחתיו מהר על כל אשר צוה עלי וכדבריו כן היה כי מצאתי הסוסים על היריד והכרתים תיכף ונודע להאדון כי אנכי לא הייתי שום חוכך בזה ונתן לי חופשה ועוד שילם לי בעד צערי ובשתי ומן הדמים הללו קניתי לי לעצמי סוסים ועגלה והנני עושה לעצמי ועובד אדמתי יום יום ותודות לד' כי נתעליתי בעושר ורכוש. והנה בליל זו בחלום נראה לי הצדיק מבעלץ ויאמר לי אם הבטחת לי להיות מאוהבי יהודים לכן חיש למלט נפשות יהודים הטובעים עתה בבואי לא לבי לא נתנני לקום בחצות לילה ממטתי ללכת לעזרת יהודים לא מאנשי דתי. והנה נראה אלי שנית הצדיק הקדוש הזה ויאמר לי למה לא הלכת עוד והאנשים היהודים עוד מעט ומתים המה, והשיבותי תיכף הולך הנני הולך ולקחתי המצע שלי וכסיתי א"ע היטב עוד יותר כמלפנים ונראה אלי בשלישית ויאחזני בציצית ראשי ולא הרף מאתי עד

למרחב וינהלם על דרך ישר אורח נתיבה ואחרי נגשו אל קרעטשמי אחת מהסמוכות להן באו מהר האהלה להנפש שמה ונתנו תודה לד' על חסדו ועל נפלאותיו כפי אשר היה בהם כח הכרתם להכיר הטובה והמטיב בה אליהם ויסכו כוס יין שרף עבור הכפרי אשר דלה דלת אותמו והושיע אותם. וכאשר נדברו יחד שאלו את הערל הכפרי האם שמה ארחות עקלקלות יהלכון או כדומה כי מאין בא הוא להם ללכת לעזרתם אם דרך אין שם ומה היה לו כי חרד את כל החרדה הגדולה הזאת למענייתם. ויענה הכפרי שמה עקבות איש לא נודע, מדבר היא מאין יושב באין יוצא ואין בא שום איש אך למעניהם נשלח לעזרתם בחצי הלילה בגזרת הצדיק מבעלץ: ומעשה שהיה כך היה כן סיפר להם ערל הכפרי. אנכי עגלון הייתי אצל אדון אחד להיות שומר סוסיו ולרוץ לפניו לעמוד לשרת לו ככל אשר יצוה עלי אדוני. ולימים נפקדו שני סוסים בהרפת סוסים יקרים אשר חביבים היו מאוד בעיני אדוני. וכל הון בזה עבורם ונתן אשם נפשי והעליל עלי כי אנכי בעצמי גנבתים ומכרתים ויתן אותי במשמר ימים רבים ואחרי כן קרא דרור לפני והוציאני מכלא למען אלך לתור אולי אמצאם על השוק או ביריד ומר היה לי עד מאוד כי כל חיי תלויים היו לי מנגד ובכל מדרך כף רגלי שלח אתי אדוני שני משרתים לשמרני ועמדתי לבקש על נפשי מן השני משרתים אלה כי ינחוני לבא אל הצדיק בבעלץ כי שמעתי אותותיו ונפלאותיו כי מפליא פלאות הוא ונמצאו למבוקשתי ונסעו עמי לבעלץ. וכבואי לפני הצדיק להתמרמר על מרי שיחי ותוגת רעתי ויענני אם תבטיחני להיות מאוהבי יהודים תמצא הסוסים בעוד ימים שלשה ביריד הזה אשר יהיה שבוע זו והבטחתיו מהר על כל אשר צוה עלי וכדבריו כן היה כי מצאתי הסוסים על

היריד והכרתים תיכף ונודע להאדון כי אנכי לא הייתי שום חוכך בזה ונתן לי חופשה ועוד שילם לי בעד צערי ובשתי ומן הדמים הללו קניתי לי לעצמי סוסים ועגלה והנני עושה לעצמי ועובד אדמתי יום יום ותודות לד' כי נתעליתי בעושר ורכוש. והנה בליל זו בחלום נראה לי הצדיק מבעלץ ויאמר לי אם הבטחת לי להיות מאוהבי יהודים לכן חיש למלט נפשות יהודים הטובעים עתה בבואי לא לבי לא נתנני לקום בחצות לילה ממטתי ללכת לעזרת יהודים לא מאנשי דתי. והנה נראה אלי שנית הצדיק הקדוש הזה ויאמר לי למה לא הלכת עוד והאנשים היהודים עוד מעט ומתים המה, והשיבותי תיכף הנני הולך ולקחתי המצע שלי וכסיתי א"ע היטב עוד יותר כמלפנים ונראה אלי בשלישית ויאחזני בציצית ראשי ולא הרף מאתי עד

פאר מקדושים

עד כי הלבשתי א"ע ואסרתי את העגלה שלי ומהרתי ללכת אל המקום אשר אמר לי הצדיק הקדוש הזה עד כי באתי אליכם והושעתי אתכם אולם אין שמה לא דרך וכל נתיב והיא הנסבה אשר הביאתני אליכם ותושע ידי אתכם:

וכל המאמין בצדיקים ובפרט שידע והכיר את הצדיק הלזה זי"ע ואשר נסע אליו לבעלץ ידע לקחת לו מוסר השכל ממעשה זו ועוד תגדל בו אמונתו יותר ויותר:

עד כי הלבשתי א"ע ואסרתי את העגלה שלי ומהרתי ללכת אל המקום אשר אמר לי הצדיק הקדוש הזה עד כי באתי אליכם והושעתי אתכם אולם אין שמה לא דרך וכל נתיב והיא הנסבה אשר הביאתני אליכם ותושע ידי אתכם:

וכל המאמין בצדיקים ובפרט שידע והכיר את הצדיק הלזה זי"ע ואשר נסע אליו לבעלץ ידע לקחת לו מוסר השכל ממעשה זו ועוד תגדל בו אמונתו יותר ויותר: